

Палемонъ. Подиръ 15 год. скрити духовни подвиги, Господь му внушилъ — да съедини подъ едно общо правило отшелниците, които живѣли отдѣлно. На единъ островъ на р. Нилъ (Тавеннъ) той захваналъ да въздига манастиръ. Скоро тойзи манастиръ немогалъ вече да помѣщава всички, които желали да се спасяватъ подъ ръководството на св. Пахомия, той се принудилъ да основе още нѣколко манастири не въ далечно разстояние единъ отъ други по брѣговетѣ на Нилъ. Той въздигналъ даже и единъ женскій манастиръ, гдѣто първа жителка и настоятелка била сестрата на св. Пахомия. Въ своитѣ манастири той ввелъ опредѣлени правила, обязательни за всички. Основанията на тойзи уставъ били: цѣломъдріе, смирение, отрѣчение отъ всичко земно и безпрекословно подчинение на авва. Монаситѣ живѣли по трима въ всяка келія, заедно се занимавали съ ръководѣние и — яви. По нѣколко пѣти въ день всички заедно се събирали на молитва. Всичкитѣ имали еднакво облѣкло (долна ленена — хитонъ безъ ръкави, горня кожена; на глава власна шапчица — кукулъ; на крака сандалии ¹⁾). Общественното богослужение се извършвало въ денонощието два пѣти денемъ и нощемъ. По гласътъ на трѣба или на клѣпало монаситѣ мълчеливо се събирали въ църква. Тукъ чели св. писание, слушали наставление отъ старецътъ, молили се, пѣли псалми. Въ недѣля и сѣбота отъ съседното село дохождалъ священникъ, извършвалъ литургия и причащавалъ иноцитѣ ²⁾. На работа отивали всички въ порядѣкъ и мълчание, заедно съ своятъ настоятель. Безъ благословение на старшиѣ, никой немогълъ да захване ни нова работа, ни да премине отъ едно мѣсто на друго. Работа извършена отъ тойзи или други братъ, не принадлежала нему, а на всичката община. Храна се получавала единъ пѣтъ — именно въ половината на деньтъ, и се състояла изъ хлѣбъ, овошки, плодове: въ недѣля се давало и вечерна трапеза. За да би се изпълнявали непрѣменно тѣзи правила отъ иноцитѣ, пр. Пахомій поставилъ желающитѣ, които искатъ да постѣпатъ въ манастиръ да се подвѣргнатъ на годишно испытание. Основанното на такива начала общество монашеско още при живота на св. Пахомій пораснало до 7,000 хил., а чрѣзъ 100 год. подиръ него били до 50,000 челоуѣка.

Единъ изъ ученицитѣ на св. Антоній, Иларіонъ пренесълъ монашеството на своето отечество въ Палестина и основалъ обитель

¹⁾ Единъ видъ чехли. Прев.

²⁾ Св. Пахомій и самъ не приемалъ и други недопускалъ до священството, подъ страхъ да се не яви въ тѣхъ гордостъ.